

לע"י ולאורו של מורנו הרב אלישע וישליצקי זצ"ל

רוצה להיות מלכה?

הרבנית בת שבע יוסיפון

1. אסתר פרק א

ג בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו: חיל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--לפניו. ד בהראתו, את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר, תפארת גדולתו; ימים רבים, שמונים ומאת יום. ... ח והשתיה כדת, אין אנס: כי-כן יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש-ואיש.

2. ה, א

ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית, נכח בית המלך; והמלך יושב על-כסא מלכותו, בבית המלכות, נכח, פתח הבית. ב ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה, עמדת בחצר--נשאה חן, בעיניו; ויושט המלך לאסתר, את-שרביט הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש השרביט. ג ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר המלכה; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, וינתן לך. ד ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--יבוא המלך והמן היום, אל-המשתה אשר-עשיתי לו... ט ויצא המן ביום ההוא, שמח וטוב לב; וכראות המן את-מרדכי בשער המלך, ולא-קם ולא-זע ממנו--וימלא המן על-מרדכי, חמה. י ויתאפק המן, ויבוא אל-ביתו; וישלח ויבא את-אהביו, ואת-זרש אשתו. יא ויספר להם המן את-כבוד עשרו, ורב בניו; ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו, על-השרים ועבדי המלך. יב ויאמר, המן--אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה, כי אם-אותי; וגם-למחר אני קרוא לה, עם-המלך. יג וכל-זה, איננו שוה לי: בכל-עת, אשר אני ראה את-מרדכי היהודי-יושב, בשער המלך. יד ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו, יעשו-עץ גבה חמשים אמה, ובבקר אמר למלך ויתלו את-מרדכי עליו, ובא-עם-המלך אל-המשתה שמח; ויטיב הדבר לפני המן, ויעש העץ.

3. **מגילה טו:** וכל זה איננו שוה לי - אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: בשעה שראה המן את מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה אינו שוה לי... אמר רב חסדא: זה בא בפרוזבולי (טענת עשירות), וזה בא בפרוזבוטי (טענת עניות). אמר רב פפא: וקראו לו, עבד שנמכר בלחמים. וכל זה איננו שוה לי: מלמד שכל גנזיו של אותו רשע חקוקין על לבו, ובשעה שרואה את מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה איננו שוה לי.

4. **מגילה טז:** באותה שעה, נתעטף מרדכי וקם לו להתפלל. בא המן.. וחיכה עד שיסיים מרדכי לתפילתו. אמר להם: במה אתם עוסקים? אמרו לו בזמן שבית המקדש קיים, מי שמנדב מנחה מביא מלא קומץ סולת, ומתכפר לו. אמר להם: בא מלא הקומץ שלכם ודחה עשרה אלפי ככרות כסף שלי. אמר לו: רשע עבד שקנה נכסים, עבד למי ונכסים למי.

5. **דברים כה:** יז זכור, את אשר-עשה לך עמלק, בדרך, בצאתכם ממצרים. יח אשר קרך בדרך, ויזנב בך כל-הנחשלים אחריך--ואתה, ע"ף ויגע; ולא ירא, אלהים. יט והיה בהניח ה' אלהיך לך מכל-איבויך מסביב, בארץ אשר ה'-אלהיך נתן לך נחלה לרשתה--תמחה את-זכר עמלק, מתחת השמים; לא, תשכח.

רש"י כה, יח: "אשר קרך בדרך" - ... דבר אחר ל' קור וחום צננך והפשירך מרתיחתך שהיו כל האומות יראים להלחם בכם ובא זה והתחיל והראה מקום לאחרים משל לאמבטי רותחת שאין כל ברירה יכולה לירד בתוכה בא בן בליעל אחד קפץ וירד לתוכה אף ע"פ שנכוה הקרה אותה בפני אחרים "ויזנב בך" - מכת זנב חותך מילות וזורק כלפי מעלה.

6. **שמואל א, טו:** א ויאמר שמואל, אל-שואל, אתי שלח ה' למשחך למלך, על-עמו על-ישראל; ועתה שמע, לקול דברי ה'. {ס} ב כה אמר, ה' צבאות, פקדתי, את אשר-עשה עמלק לישראל--אשר-שם לו בדרך, בעלתו ממצרים. ג עתה לך והפיתה את-עמלק.. ט ויחמל שואל והעם על-אגג, ועל-מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל-הכרים ועל-כל-הטוב... י ויהי, דבר-ה', אל-שמואל, לאמה. יא נחמתי, כי-המלכתי את-שואל למלך--כי-שב מאחרי, ואת-דברי לא הקים... יג ויבא שמואל, אל-שואל; ויאמר לו שואל, ברוך אתה לה'-הקימתי, את-דבר ה'. יד ויאמר שמואל, ומה קול-הצאן הזה באזני, וקול הבקר, אשר אנכי שמע. טו ויאמר שואל מעמלקי הביאום, אשר חמל העם על-מיטב הצאן והבקר, למען זבח, לה' אלהיך; ואת-היותר, החרמנו. {פ}טז ויאמר שמואל, אל-שואל, הרף ואגידה לך, את אשר דבר ה' אלי הלילה; ויאמרו (ויאמר) לו, דבר. {ס} יז ויאמר שמואל--הלוא אם-קטן אתה בעיניך, ראש שבטי ישראל אתה; וימשחך ה' למלך, על-ישראל... יט ולמה לא-שמעת, בקול ה'; ותעט, אל-השלל...

7. **מגילה יג:** אמר רבי אלעזר מהו שכתוב לא יגרע מצדיק עיניו, בשכר צניעות שהית' בה ברחל זכתה ויצא ממנה שואל ובשכר צניעות שהיה בו בשאלו זכה ויצאת ממנו אסתר... ומה צניעות היתה בשאלו? שכתוב - ואת דבר המלוכה לא הגיד לו, אשר אמר שמואל. לפיכך זכה ויצאת ממנו אסתר, ...שכתוב "אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה".

לע"כ ולאורו של מורנו הרב אלישע וישליצקי זצ"ל

8. **מגילה יג:** תעמד בחצר בית המלך הפנימית א"ר לוי כיון שהגיעה לבית הצלמים נסתלקה הימנה שכינה אמרה (תהלים כב, ב) אלי אלי למה עזבתני שמא אתה דן על שוגג כמזיד ועל אונס כרצון או שמא על שקראתיו כלב שנאמר (תהלים כב, כא) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי חזרה וקראתו אריה שנאמר (תהלים כב, כב) הושיעני מפי אריה.

9. **מגילה יג:** ת"ר מה ראתה אסתר שזימנה את המן? ר' יוסי אומר כדי שיהא מצוי לה בכל עת.

10. תהילים כב:

א לַמְנַצֵּחַ, עַל-אֵילַת הַשָּׁחַר; מִזְמוֹר לְדָוִד.
 ב אֱלֹהִים אֱלֹהֵי, לִמָּחָה עֲזַבְתָּנִי; רַחוּק מִיִּשְׁוֹעָתִי, דַּבְרֵי שְׁאֲגָתִי.
 ג אֱלֹהֵי--אֶקְרָא יוֹמָם, וְלֹא תַעֲנֶנּוּ; וְלַיְלָה, וְלֹא-דַמְיָה לִי.
 ד וְאַתָּה קְדוֹשׁ-- יוֹשֵׁב, תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל.
 ה בָּךְ בִּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ; בִּטְחוּ, וְתִפְלְטוּ.
 ו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְנִמְלְטוּ; בָּךְ בִּטְחוּ וְלֹא-בוֹשׁוּ.
 ז וְאֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא-אִישׁ; חֲרַפְתָּ אָדָם, וּבָזוּ עִם.
 ח כָּל-רֹאֵי, יִלְעָגוּ לִי; יִפְטִירוּ בְשִׁפְהָ, וַיִּנְעוּ רֹאשׁוֹ.
 ט גַּל אֶל-ה' יִפְלְטֵהוּ; יִצִּילֵהוּ, כִּי חָפֵץ בּוֹ.
 י כִּי-אַתָּה גָּחִי מִבְּטָן; עַל-שִׁדֵי אִמִּי.
 יא עֲלִי, הַשְׁלַכְתִּי מֵרַחֵם; מִבְּטָן אִמִּי, אֱלֹהֵי אֶתָּה.
 יב אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי, כִּי-צָרָה קְרוּבָה; כִּי-אֵין עֹזָה.
 יג סִבְבוּנִי, פְּרִים רַבִּים; אֲבִירֵי בֶשֶׁן כְּתֹרוּנִי.
 יד פְּצוּ עָלַי פִּיהֶם; אֲרִיֵה, טֹרֵף וְשֹׁאֵג.
 טו כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי-- וְהִתְפָּרְדוּ, כָּל-עַצְמוֹתַי: הֲיֵה לִבִּי, כְּדוֹנָג; נִמְסָה, בְּתוֹךְ מַעַי.
 טז יִבֶּשׂ כַּחֲרָשׁ, כַּחֲי, וְלִשׁוֹנִי, מִדְּבַק מִלְקוֹחִי; וְלַעֲפָר-מוֹת תִּשְׁפַּתְנִי.
 יז כִּי סִבְבוּנִי, כְּלָבִים: עֲדַת מְרַעִים, הַקִּיפוּנִי; כְּאֵרִי, יְדֵי וְרִגְלֵי.
 יח אֶסְפֵּר כָּל-עַצְמוֹתַי; הִמָּה וַיִּבִּטוּ, יְרֵאוּ-בִי.
 יט יִחַלְקוּ בְגָדֵי לָהֶם; וְעַל-לְבוּשֵׁי, יִפְּלוּ גֹרֶל.
 כ וְאַתָּה ה', אֶל-תִּרְחַק; אֵילוּתִי, לַעֲזָרְתִּי חוֹשֶׁה.
 כא הַצִּילָה מִחֲרָב נַפְשִׁי; מִיַּד-כָּלֵב, יַחֲדָתִי.
 כב הוֹשִׁיעֵנִי, מִפִּי אֲרִיֵה; וּמִקִּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתֵנִי.
 כג אֶסְפָּרָה שִׁמְךָ לְאַחֵי; בְּתוֹךְ קְהֵל אֶהְלֵלָה.
 כד יְרֵאֵהוּ, הַלְלוּהוּ-- כָּל-זֶרַע יַעֲקֹב כְּבָדוּהוּ; וְגֹרוֹ מִמֶּנּוּ, כָּל-זֶרַע יִשְׂרָאֵל.
 כה כִּי לֹא-בָזָה וְלֹא שִׁקָּץ, עָנֹת עֵינַי-- וְלֹא-הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ; וּבִשְׁוַעוֹ אֱלֹהֵי שָׁמַע.
 כו מֵאַתָּה, תִּהְלֵתִי: בְּקֶהֱל רַב-- נִדְרֵי אֲשַׁלֵּם, נֶגֶד יְרֵאוֹ.
 כז יֵאָכְלוּ עֵנֹוֹם, וַיִּשְׁבְּעוּ-- יִהְלְלוּהוּ, דְרָשׁוּ; יַחֲי לְבַבְכֶם לַעֲד.
 כח יִזְכְּרוּ, וַיִּשְׁבּוּ אֶל-ה'-- כָּל-אֶפְסֵי-אֲרָץ; וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיהָ, כָּל-מִשְׁפָּחוֹת גּוֹיִם.
 כט כִּי לֵה, הַמְּלוּכָה; וּמִשָּׁל, בְּגוֹיִם.
 ל אֶכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ, כָּל-דְּשָׁנֵי-אֲרָץ-- לִפְנֵינוּ וַיִּכְרַעוּ, כָּל-יִוְרְדֵי עַפְרָה; וּנְכַשׁוּ, לֹא חִיָּה.
 לא זֶרַע יַעֲבֹדְנוּ; יִסְפֵּר לַאֲדָנֵי לִדְוָה.
 לב יִבְאוּ, וַיִּגִּידוּ צַדִּיקְתּוֹ: לַעַם נוֹלָד, כִּי עָשָׂה.